לא על לפרקא דרב יוסף. שהיה לומד היטיבה בפומבדיתא והיה דורש בשעת קודש תפלת המוספין ולמחר הדרשה היו הולכים לבית הכנסת ומתפללים תפלת המוספין: **בלבור שנו.** מס הוא בגבכ"ע עס הגבור לא יקדים להתפלל: **מתני' מה מקום.** כלומר מה טיבה: **גמ' ולא אכשל.** ויש"מ מכאי על כשלוני הרי רעות שמים שיבאו על ידי שמגרום להם [ה]שיעשו: **מיושבי קרנות.** מתווים לו עמי המרץ שעוסקים בדבר שימה: **מספרין.** לא מרגילות במקרא יותר מדאי משום דמשכח. לשון אחר **דעו לפני מי וכו'.** כלי שמתפללו בישיבה וכבוזה: **עמוד הימיני.** שני עמודים העומיד שלמה בהולם שם הימיני ימין ושם השמאלי נוטה (מלכים ז ז). הימיני לעולם משוב: **פעים.** המפולן פי"ק בלע"ז: **חוסרני.** מוכם חוסרי: **מיפס עולם.** לעוה"ב: **הייתי בוכה.** מחימת מספטו שם לדין מוליכין חומי לפניו: **עד כאן.** בחמיה כלומר ולא יותר ממוכת בשר ודם: **ולותי.** שיהא כמוכת בשר ודם שאם כן מחללו מעניותו הרבה: **עבירה.** בשמר ממוכת הבריות ויודע שהכל הוא גלוי להקב"ה ולימו מניח בכך: **מפני הטומאה.** טומאת חלל המת בכל הבית: **לחזוקיהו.** שבח חלי לגוומי: **מתני' מעין שמנה עשרה.** בגמרא[ו] מפרש: **טופע ה' וכו'.** זו תפלה קלרה: **ככל פרשם העבור כו'.** מפרש בגמרא[ו]: **אם אינו יכול לירד.** שמין לו מי שיתפלל את חמורו: **יחזיר פני אינו.** לגד יכוללים: **בשדה.** כמו ותשם בשד רגלי (מיוב יג) בית הספר שקורין ליפ"ש בלע"ז. לשון אחר עליט הקשורים זה עם זה הרבה יחד ובלשון מקרא קורא לחומם רפסודות (ד"ה ג כ) ובלע"ז רלייל"ל ובלשון משכו ולו"ם ומשיטין בהר להוליכן ממקום למקום ויכולין להלך עליהן כמו בספינה: **גמ' הכו לה' בני אליס.** שהוא רמז לחטות וגבורות וקדושה שהם כלחמרינן בירושלמי השנה (דף נב.) מנין שהומרים חבות מ"ל הבו לה' בני אלים כו': **שיפפקו.** שילמו הפפקים הם הקפירים כמו שמניע[ה] (ב"ב פ:) בקניס ובגפנים מן הפקק[ב] שלמעלה והוא הקשר שחלב הקנה פקוק וסחום שם: **ליסר.** שני קמטים לחד מלמטה ולחד מלמעלה וכלישר רואה בשר ודם בחמצע: **דמלער נפשיה.** שהוא ניכר שחפץ לכרוע לגלא שהוא מלטער: **ניכנה הקנוה.** לחמר זמן מרובה: **הפקולי.** מוכר פקולי למר גפן שקורין קוטו"ן: והשקיף

כיון שהגיע זמן תפלת המנחה אסור לעשות כלום וכו'. ומיה ניה לרבי יהושע מפסיקין ומפילו מן המכילה ולא היה לייט

רב אויא חלש ולא אתא לפרקא דרב יוסף למחר כי אתא בעא אביי לאנוחי דעתיה דרב יוסף א"ל מ"ט לא אתא מר לפרקא א"ל דהוה חליש לבאי ולא מצינא א"ל אמאי לא טעמת מידי ואתית א"ל לא סבר לה מר להא דרב הונא דאמר רב הונא אסור לו לאדם שיטעום כלום קודם שיתפלל תפלת המוספין א"ל איבעי ליה למר לצלויי צלותא דמוספין ביחיד ולטעום מידי ולמיתי א"ל ולא סבר לה מר להא דא"ר יוחנן [א]אסור לו לאדם שיקדים תפלתו לתפלת הצבור א"ל לאו אתמר עלה א"ר אבא [ב]בצבור שנו ולית הלכתא [ג]לא כרב הונא ולא [ד]כריב"ל כרב הונא הא דאמרן כריב"ל דאריב"ל [ה]כיון שהגיע זמן תפלת המנחה אסור לו לאדם שיטעום כלום קודם שיתפלל תפלת המנחה: **מתני'** ר' נחוניא בן הקנה היה מתפלל בכניסתו לבית המדרש וביציאתו תפלה קצרה אמרו לו מה מקום לתפלה זו אמר להם בכניסתי אני מתפלל שלא יארע דבר תקלה על ידי וביציאתי אני נותן הודאה על חלקי: **גמ'** ת"ר [ו]בכניסתו מהו אומר יהי רצון מלפניך ה' אלהי שלא יארע דבר תקלה על ידי ולא אכשל בדבר הלכה וישמחו בי חברי ולא אומר [א] על טמא טהור ולא על טהור טמא ולא יכשלו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם ביציאתו מהו אומר מודה אני לפניך ה' אלהי ששמת חלקי מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקי מיושבי קרנות שאני משכים והם משכימים אני משכים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים אני עמל והם עמלים אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר אני רץ והם רצים אני רץ לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת: ת"ר [ז]כשחלה ר' אליעזר נכנסו תלמידיו לבקרו אמרו לו רבינו למדנו אורחות חיים ונזכה בהן לחיי העולם הבא אמר להם הזהרו בכבוד חבריכם ומנעו בניכם מן ההגיון והושיבום בין ברכי תלמידי חכמים וכשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם עומדים ובשביל כך תזכו לחיי העולם הבא וכשחלה רבי יוחנן בן זכאי נכנסו תלמידיו לבקרו כיון שראה אותם התחיל לבכות אמרו לו תלמידיו נר ישראל עמוד הימיני פטיש החזק מפני מה אתה בוכה אמר להם אילו לפני מלך בשר ודם היו מוליכין אותי שהיום כאן ומחר בקבר שאם כועס עלי אין כעסו כעס עולם ואם אוסרני אין איסורו איסור עולם ואם ממיתני אין מיתתו מיתת עולם ואני יכול לפייסו בדברים ולשחדו בממון אעפ"כ הייתי בוכה ועכשיו שמוליכים אותי לפני ממ"ה הקב"ה שהוא חי וקיים לעולם ולעולמי עולמים שאם כועס עלי כעסו כעס עולם ואם אוסרני איסורו איסור עולם ואם ממיתני מיתתו מיתת עולם ואיני יכול לפייסו בדברים ולא לשחדו בממון ולא עוד אלא שיש לפני שני דרכים אחת של גן עדן ואחת של גיהנם ואיני יודע באיזו מוליכים אותי ולא אבכה אמרו לו רבינו ברכנו אמר להם יהי רצון [ח]שתהא מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם אמרו לו תלמידיו עד כאן אמר להם ולואי תדעו כשאדם עובר עבירה אומר שלא יראני אדם. בשעת פטירתו אמר להם פנו כלים מפני הטומאה והכינו כסא לחזקיהו מלך יהודה שבא: **מתני'** רבן גמליאל אומר בכל יום ויום מתפלל אדם שמנה עשרה רבי יהושע אומר מעין י"ח ר"ע אומר [ט]אם שגורה תפלתו בפיו מתפלל י"ח ואם לאו מעין י"ח ר"א אומר העושה תפלתו קבע אין תפלתו תחנונים ר' יהושע אומר ההולך במקום סכנה מתפלל תפלה קצרה ואומר הושיעה ה' את עמך את שארית ישראל בכל פרשת העבור [י]יהיו צריכים לפניך ברוך אתה ה' שומע תפלה היה רוכב על החמור ירד ויתפלל ואם אינו יכול לירד יחזיר את פניו ואם אינו יכול להחזיר את פניו יכוין את לבו בנגד בית קדשי הקדשים היה מהלך בספינה או באסדא יכוין את לבו בנגד בית קדשי הקדשים: **גמ'** [כ]הני י"ח בנגד מי א"ר הלל בריה דר' שמואל בר נחמני [כ]בנגד י"ח אזכרות שאמר דוד [ל]בהבו להי בני אלים רב יוסף אמר בנגד י"ח אזכרות שבקריאת שמע [מ] א"ר תנחום אמר רבי יהושע בן לוי [נ]המתפלל צריך שיכרע עד שיתפקקו כל חוליות שבשדרה: ואמר ר' תנחום אמר רבי יהושע בן לוי [ס]עד כדי שיראה איסר בנגד לבו רבי חנינא אמר [ע]כיון שנענע ראשו שוב אינו צריך אמר רבא [פ]והוא דמצער נפשיה ומחזי כמאן דכרע הני תמני סרי תשסרי הוויין אמר רבי לוי ברכת הצדוקים ביבנה תקנוה כנגד מי תקנוה א"ר לוי לרבי הלל בריה דרבי שמואל בר נחמני בנגד [ל]אל הכבוד הרעים ברב יוסף כנגד אחד שבקריאת שמע לר' תנחום א"ר יהושע בן לוי בנגד חוליא קטנה שבשדרה: ת"ר [ק]שמעון הפקולי הסדיר י"ח ברכות לפני רבן גמליאל על הסדר ביבנה אמר להם ר"ג לחכמים כלום יש אדם שיודע לתקן ברכת הצדוקים עמד שמואל הקטן ותקנה לשנה אחרת שכחה והשקיף

ממקום למקום כמו שהולכין בספינה הקטנה. או באסדא שהם כבלים הנתונין ברגלי הכלואים בבית הכלא. י"ח התקין שמעון הפקולי וכו'. פירוש, בתחלה היו מתפללין שלש ראשונות ושלש אחרונות והאמצעיות בלא סדר ידוע לכל, אלא כל אחד כפי מה ששמע מרבו, וכיון דבא שמעון הפקולי וירד לפני התבה לפני רבן גמליאל ביבנה, והסדיר י"ח ברכות על הסדר שאנו מתפללין עכשיו, נתישרו הדברים בעיני רבן גמליאל וקבעם לכל להיות הכל מתפללין סדר אחד. אבל ברכת המינים לא היתה בידו מסורת [מרבן]. ירד [עמד] שמואל [הקטן] ותקנה בכלל אלו י"ח ברכות, וקבלו הצבור כולן להיות מתפללין בענין הזה. לשנה אחרת ירד שמואל הקטן לפני התיבה, ומפני אימת הציבור התחיל בברכת המינין ושכח טופסה, וכיון שהוא תיקנה לא העבירוהו מלפני התיבה והודיעוהו אחר תחתיו, אלא המתינו עד שנזכר משופסה והשלים תפלתו.

לשם א ב מיי' פ"י מהל' תפלה הלכה טז סמג עשין יט טוש"ע או"ח סימן ס סעיף י:
ב ג מיי' פ"ג שם הלכה ד סמג שם טוש"ע או"ח סימן רפו סעיף ג:
מא ד מיי' ומסמג שם טור שו"ע או"ח סי' לג סעיף ג:
מב ה מיי' פ"י מהל' ברכות הלכה כג כד סמג עשין טו טוש"ע או"ח סי' קו סעיף ח:
מג ו טור ושו"ע או"ח סימן ס סעיף ה:
מד ז מיי' פ"ג מהל' תפלה הלכה ג סמג עשין יט טור שו"ע או"ח סי' קי סעיף ה:
מה ח ט מיי' פ"ה שם הלכה יג סמג שם טוש"ע או"ח סימן קיג סעיף ד:
מו י כ מיי' שם טוש"ע שם סעיף ה:

רבינו נסים

רבן גמליאל אומר בכל יום אדם מתפלל י"ח. בתלמוד ארץ ישראל הזכירו עוד טעמים אחרים (כצין) [אולי צ"ל על שתקנו] י"ח תוספות על מה שיש בתלמודינו דאמרינן ר' חנניה בשם ר' פינחס כנגד י"ח פעמים שאבות כתובין בתורה אברהם יצחק ויעקב אם יאמר לך אדם י"ט הן אמור לו והנה ה' נצב עליו לית הוא מינהון אם יאמר לך אדם י"ו הן אמור לו ויקרא בהן שמי ושם אבותי מינהון הוא ר' שמואל בר נחמני בשם ר' יונתן כנגד י"ח ציוויים שכתב בפרשת משכן שני אמר ר' חייא בר אדא ובלבד מן ואתו אהליאב בן אחיסמך עד סופיה דסיפרא: היה יושב בספינה או באסדא. בגמ' דבני מערבא גרסי היא אסדא היא רפסודות דכתיב (דברי הימים ב ב) ונביאם לך רפסודות על ים יפו:

רבינו חננאל

דאמר ר' יהושע בן לוי כיון שהגיע זמן תפלת המנחה אסור לו לאדם שיטעום כלום קודם שיתפלל תפלת המנחה. אין הלכה כי הא דר"ל. [מתני']. ר' אליעזר אומר העושה תפלתו קבע אין תפלתו תחנונים. דאוקמוה רבנן מאי קבע, כל שאינו אומרה בלשון תחנונים, וקימא לן כותיהו. ואע"פ דדמיא עליה כמשאר, אם מתפלל בלשון תחנונים יצא, כדכתיב ואתחנן אל יי"ר. הא דרבה ור' יוסף דאמרי [תרוויהו] מאי הוא קבע כל שאינו מחדש דבר בתפלתו, ליתיה, דהא אפי' ר' זירא דגברא רבה הוא, הוה מסחפי לחרית מילתא בצלותיה דילמא אתי ליה טורדנא, כל שכן זולתו. והא דאמרי אביי ור' חנינא בר אבון דכל מי שעשה תפלתו קבע [ולהתפלל] קודם דמדומי חמה אין תפלתו תחנונים, ואיסתייעו מדר' יוחנן [דאמר] מצוה להתפלל עם דמדומי חמה, ואמר ר' זירא מהאי קרא דיראך עם שמש ולפני ירח דור ודור, הא לייטי עלה במערבא שמא נטרפה לו שעה, כלומר כל הדוחק תפלת מנחה עם דמדומי חמה אם יזדמן לו טורדנא שעה ולא יתפלל חשך השמש ונמצא בטל מן התפלה, הילכך להקדים כמעט טפי עדיף. פירוש פרשת העבור ר' חסדא אמר בשעה שעברו ישראל על תורתך והם בצרה כאשה עוברה שאחה מלא עליהם זעם ועברה ומעברת עליהם משברי גליך יהיו כל צרכיהם לפניך. ירושלמי: ר' אחא בשום ר' (אמי) [אסא] כל זמן ששלית ציבור עובר לפני התיבה ותובע צרכי עמך ישראל מלפניך. ואמר ר' נחמנ אמר ר' יהושע בן לוי המתפלל צריך שיכרע עד שיתפקפקו כל חוליות שבשדרה. פיקוח סתימה כדגרסינן פקק החלון, ופקפוק פתיחה כדגרסינן בפרק קמא דסוכה, מפקפק ונוטל אחת מבינתים. וכשכורע אדם וכופף קומתו מתפתחות החוליות ונראות כי מתפתחות החוליות מבחוץ מאחוריו ומסתחמות מבפנים, ודוגמא לדבר קשרי אצבעותיו. עולא אמר עד שיראה איסר בנגד לבו. פי' עד שיראה איסר בנגד לבו. יש מי שאומר שכשכופף אדם עצמו מתקפל טיבורו בתוך

תורה אור השלם

1. מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיי בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיי כָּבוֹד וְעֹז: תהלים כט א
2. קוֹל יי עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יי עַל מַיִם רַבִּים: תהלים כט ג

הגהות הב"ח

(ה) גמ' תוכחות שפק"ם ר' תנחום א"ר יהושע בן לוי אמר כנגד: (ו) רש"י ד"ה שיתפקקו וכו' מן הפקק ולמעלה:

גליון הש"ס

גמ' בשחלה ר"א. במס' דרך ארץ רבה פ"ג אימת ר"ש בן עזריס. וע"ש עוד לחזה שיעריס: שם הני י"ח כנגד פי. עי' מדרש תמוחת ר"פ ויבא עוד לחזה טעמים. ושם אימת דרבי"ל אמר נגד י"ח תוכחות שאמר דוד נכנו לה' בני אלים:

הגהות הגר"א

[א] גמ' ולא אומר על טמא טהור ולא על טהור טמא. כל זה ל"ל למעלה קודם ולא אכשל:

לעזי רש"י

פי"ק. מעדר. ציפ"ש [צי"ף]. סד (מכשיר הכיכל את הרגלים). דרדי"ל [ר"ד]. רפסודה. ולו"ס. אסדה. קוטו"ן. כותנה.

מוסף רש"י

נר ישראל. שאתה מאיר עיני חכמים (ערכין י.). על הסדר. במשפט המקלחות (מגילה יז. ע"ש בגמ').

רבינו חננאל (המשך)

מעיו ונראה הסחום, יהוא הנקרא ציפור נפש שבשלהי החזה [באמצעיתו בולט] והוא כשיעור איסר. ויש מי שאומר עד שיכוף קומתו ויראה איסר מהול בארץ בנגד לבו, מפני שהאיסר מטבע קטן, ואם לא ישוחו [ויעיין] אינו מביטו בארץ בעת שהוא מכוון ומהול בנגד לבו. ר' נחוניא אומר כיון שנענע ראשו וכו'. פי' שהרכין בראשו ומהרהר בכוונתו, דיו. וקיימא לן כוותיה. מיהו מאן דטרח וכרע טובא טפי עדיף, דהא ר' ששת כי כרע כרע כחזרא, שהוא רך ונכפף הרבה, וכי זקיף זקיף כחויא [שזוקף הראש לכתחלה]. יחזיר פניו. פי' בנגד מקום התפלה. היה יושב בספינה או באסדא. פי' אסדא רפסודות כדכתיב רפסודות על ים יפו. ירושלמי: היא אסדא היא אסקריא היא רפסודות. פי' קורות רבות קשורות כולן אחת אל אחת ואחת אל אחת, וההולכין בהן בנהרות